

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 298/04-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Štefana Koprdu, toho času v B. B., zastúpeného advokátom JUDr. J. S., B., vo veci porušenia jeho základných práv podľa čl. 8 Listiny základných práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3 T 14/01 zo 14. januára 2003 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. To 22/03 z 28. mája 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Štefana Koprdu o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. septembra 2004 doručená sťažnosť Štefana Koprdu (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie jeho základných práv podľa čl. 8 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 T 14/01 zo 14. januára 2003 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. To 22/03 z 28. mája 2003.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

«Rozsudkom KS Banská Bystrica sp. zn. 3 T 14/01 zo 14. 01. 2003 bol Štefan Koprda, nar. 23. 5. 1931, bytom T. T. uznaný vinným z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., a bol mu uložený trest odňatia slobody na 13 rokov so zaradením do III. NVS.

Proti rozsudku podal obžalovaný cestou obhajoby odvolanie, ktoré NS SR svojim uznesením To 22/03 zo dňa 28. 5. 2003 zamietol.

Dňa 15. 8. 2003 podal odsúdený cestou obhajcu podnet GP SR na podanie sťažnosti pre porušenie zákona ako mimoriadneho oprávneného prostriedku. V podnete o. i. uviedol.

Obhajoba požiadala predsedu senátu KS Banská Bystrica o to, aby bolo umožnené vyšetriť na náklady obhajoby zdravotný stav obžalovaného Koprdu znalcom z odboru lekárstvo - psychiatria a znalcom z odboru neurológia. Tento postup považovala obhajoba za nevyhnutný s ohľadom na lekársku správu odborného lekára neurológa, ktorá bola založená do trestného spisu. Predseda senátu neumožnil vyšetrenie obžalovaného znalcami napriek tomu, že obhajoba podčiarkla, že nejde o suplovanie znaleckého posudku vypracovaného titulom rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní, ktorý sa nachádza v trestnom spise, ale o získanie poznatkov potrebných pre obhajobu, pre ustálenie ďalšieho postupu obhajoby. V rovnakom duchu nevyhovela žiadosti obhajoby o vyšetrenie zdravotného stavu obžalovaného ani predseda senátu NS SR.

Pokiaľ ide o konanie na odvolacom súde - na NS SR v Bratislave, dovoľujem si dať Vám do pozornosti nasledovné skutočnosti.

Na základe objednávky obhajoby vypracovali znalci psychiater Doc. MUDr. V., CSc. a neurológ MUDr. S. J. CSc. odborné vyjadrenia k lekárskeym dokladom a znaleckým posudkom psychiatrov a psychológa nachádzajúcim sa v trestnom spise. Z ich obsahu vyplýva nekompetentnosť znaleckého posudku psychiatrov, ktorý bol vyhotovený pre účely trestného konania, neobjektívnosť a neprofesionalita ich odpovedí, nevyhnutnosť vyhotovenia znaleckého posudku znalca neurológa (bez znaleckého posudku znalca neurológa nebolo možné vyhotoviť objektívny posudok psychiatrický a psychologický). Nakoľko nebolo umožnené znalcom vyšetriť stav obžalovaného a zistiť,

kde sa liečil a pod. ako podkladov pre vyhotovenie znaleckého posudku obhajoby, išlo iba o odborné stanovisko znalcov k dokladom predloženým im obhajobou. Aby nevzniklo podozrenie z manipulácie je vyhotovenie odborných vyjadrení spojené s použitým podkladovým materiálom, ktorý je autentický s časťami spisového materiálu. Nové dôkazy mohli viesť o. i. k ustáleniu otázky existencie tzv. „alkoholického okna“, k zmene posúdenia objektívnej a subjektívnej stránky trestného činu, k akceptácii verzie priebehu sledu skutkového deja presadzovaného obhajobou - teda, že sa obžalovaný zobudil z alkoholického opojenia a nepamätal sa na predchádzajúce udalosti, čomu nasvedčujú horeuvedené argumenty týkajúce sa jeho chaotického správania.

Na základe záverov znalcov obhajoba navrhla pred konaním verejného zasadania o odvolaní, aby bol v zmysle ust. § 109 poľažne 110 tr. por. vyhotovený kontrolný znalecký posudok ústavu, ktorý by zohľadnil znalecký posudok znalca neurológa, ktorý nepochybne je potrebné vo veci vypracovať a použiť so záverom, že až po odstránení procesných pochybení súdu I. stupňa a po doplnení dôkazného materiálu uvedenými podkladmi bude možné vo veci objektívne rozhodnúť. Neišlo teda v žiadnom prípade o nepodstatné okolnosti, ktoré by sa nedotýkali merita veci, ale o okolnosti a skutočnosti podmieňujúce závery o subjektívnej a objektívnej stránke trestného činu, teda rozhodnutie súdu o vine a treste.

Najvyšší súd na verejnom zasadaní konanom dňa 28. 5. 2003 nereagoval na požiadavku obhajoby, aby predmetné odborné stanovisko bolo predmetom dokazovania ba dokonca nebolo umožnené obhajobe ani oboznámiť obsah tohto stanoviska, poľažne iba jeho časť.»

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Najvyšší súd Slovenskej republiky v súvislosti s rozhodovaním o odvolaní Štefana Koprdu, nar. 23. 5. 1931, bytom T. T. proti rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3 T 14/01 zo 14. 01. 2003 svojím rozhodnutím To 22/03 zo dňa 28. 5. 2003 porušil jeho práva uvedené v čl. 8. Listiny základných práv a slobôd.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Sťažovateľ tvrdí, že k namietanému porušeniu jeho práv došlo rozsudkom krajského súdu sp. zn. 3 T 14/01 zo 14. januára 2003 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. To 22/03 z 28. mája 2003.

Zo zistenia ústavného súdu vyplýva, že rozsudok krajského súdu sp. zn. 3 T 14/01 zo 14. januára 2003 v spojení s uznesením najvyššieho súdu sp. zn. To 22/03 z 28. mája 2003 nadobudol právoplatnosť 28. mája 2003.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, s prihliadnutím na deň nadobudnutia právoplatnosti namietaných rozhodnutí (28. máj 2003), ktorými malo byť porušené základné právo sťažovateľa, a deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 8. september 2004, je možné konštatovať, že lehota stanovená na tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľovi bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, než podal túto sťažnosť.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2004